

אליעזר עבד אברהם

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל עֶבְדוֹ זָקֵן בֵּיתוֹ הַמְשַׁל בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ שִׁים נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי: וְאֲשַׁבְּעֶךָ בְּה' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
וְאֵלֵהי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לְבְנֵי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבָּו: (בראשית כד ב-ג).¹

וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי ה' מֵה תִתֶּן לִי וְאֲנִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וְבֵן מִשְׁקָ בֵּיתִי הוּא דְמִשְׁקָ אֱלִיעֶזֶר: וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא
נִתְּנָה זֶרַע וְהִנֵּה בֵן בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי: (בראשית טו ב-ג).²

בראשית רבה ס ב, פרשת חיי שרה

כתיב: "עבד משכיל ימשול בן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה" (משלי יז ב). עבד משכיל - זה אליעזר. ומה השכלתו?³ אמר: כבר קללתו של אותו האיש בידו, שמא יבוא כושי אחד או ברבר אחד וישתעבד בי מוטב לי להשתעבד בבית הזה ולא בבית אחר.⁴

פרקי דרבי אליעזר (היגר) - "חורב" פרק טז

זקן עבדו של אברהם והיה עבדו אליעזר. ומהיכן היה עבדו? אלא שכיון שיצא מאור כשדים באו כל גדולי הדור ליתן לו מתנות, ולקח נמרוד עבדו אליעזר ונתנו לו עבד עולם. וכשגמל חסד ליצחק הוציאו לחירות ונתן לו הקב"ה שכרו בעולם הזה וקיימו למלך והוא עוג מלך הבשן.⁵

אגדת בראשית (בובר) פרק יג

"וירק את חניכיו" (בראשית יד יד). מכאן אתה למד שנטל אברהם כסף וזהב וחיפה אותן, ואמר להם: למלחמה אנו יוצאים, להציל לוט אנו הולכין, לא נתנו עיניכם בממון. אם בשביל כסף וזהב אתם יוצאים, הרי כמה לפניכם ... דבר אחר: וירק - שהריקן בדברים. שכתוב בתורה: "מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישוב לביתו וגו'" (דברים כ ח), וכן עשה אברהם. אמר להם: למלחמה אתם יוצאים. מי שיש בידו עבירות ומתיירא מן מעשיו לא יצא עמנו. כיון ששמעו כך כל אותן האנשים, מי שידע בלבו שחטא לא יצא וחזרו להן כולן. ולא נשתייר עם אברהם אלא אליעזר בלבד שהיה כשר. אמר הקב"ה לאברהם: הוא ילך עמך, שאני נותן בו כח של שלש מאות ושמונה עשר, וכאילו שאף הן יוצאין עמך. וכן את מוצא אליעזר בגימטריה שלש מאות ושמונה עשר.⁶

¹ כך מתחיל בפרשתנו המסע להבאת רבקה ליצחק. בפרשה זו לא נזכר שמו של העבד, אבל חז"ל והמפרשים מבארים שמדובר באליעזר עבד אברהם, וגם הוא מעיד על עצמו בעת פגישתו עם משפחת נחור-בתואל: "עבד אברהם אנכי". ובמפגש עם יצחק כאשר הם מגיעים לארץ כנען הוא מכנה את יצחק: "הוא אדוני". אליעזר נזכר בשמו ובמעמדו כעבד הראשי של בית אברהם בפסוק הבא.

² חזרנו אחורה לפרשת לך לך. בברית בין הבתרים חוזר הקב"ה על הבטחת הארץ והזרע לאברהם, והוא, אברהם, לא מסתיר את תמימתו ואולי גם את חששו שעקב התמהמהות קיום ההבטחה, בן משק ביתו הוא דמשק אליעזר, יירש אותו. זה האזכור האחד והיחיד של אליעזר משרת אברהם, עבדו "המושל בכל אשר לו", בכל התורה. שני אזכורים אלה, אחד בשמו 'דמשק אליעזר' ותוארו כבן משק, ואחד בתואר "עבד אברהם" או זקן הבית ומושל בית אברהם, הם האזכורים היחידים של אליעזר עבד אברהם. אבל היכן שמיעט המקרא, הרחיבו והרבו הפרשנים והמדרשים.

³ מה השכיל לעשות?

⁴ מוצאו של אליעזר, עפ"י המדרש, הוא מכנען, ממשפחת חם שידע שהם מקוללים להיות עבדים, ומעדיף להסתפח לבית אברהם. ראה הפסוקים בבראשית ט כה-כו: "וַיֹּאמֶר אֲרֹר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאַחִיו: וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי שָׁם וַיְהִי כְנָעַן עֶבֶד לְמוֹ" (ובהמשך שם כנען גם עבד לבני יפת). מאיפה לקח המדרש רעיון זה? האם יש לו איזה סמך בפסוקים הקשורים לאליעזר? האם חשוב לו להנמיך את דמותו ולהזכיר לנו את מוצאו? למה זה חשוב? להראות שדברי נח לבניו התקיימו וע"י אברהם דווקא?

⁵ ראה גם מדרש אגדה (בובר) בראשית פרשת לך לך פרק טז סימן א היוצר את ההשוואה עם הגר שניתנה לאברהם ע"י פרעה: "פרעה נתן בתו לשרי שפחה בעת שלקחה, ולכך נקראת הגר, כך אמר לשרי: הא אגרין. וכן נתן נמרוד אליעזר בנו לאברהם, בשעה שניצל מכבשן האש". נראה שעד שיזכה אברהם לקיום ההבטחה: "ומלכים ממך יצאו", הוא זוכה לבני מלכים שיסתפחו אליו. שים לב איך המדרש מקפיד אותנו לסוף הפרשה. אליעזר אומר לרבקה כשהם באים מחרן ורואים את יצחק הולך בשדה: "הוא אדוני". ומדרש פרקי דרבי אליעזר מדגיש שבשליחות נאמנה זו ובזכות שהביא את רבקה ליצחק, זכה לחירות ונעשה מלך הבשן. עד שיבוא משה ויילחם בו ויכבוש את ארצו. עוד על אליעזר ראה מדרש הגוזמא במסכת סופרים הוספה א פרק א הלכה ב: "עוג הוא אליעזר, ופרסות רגליו של אברהם אבינו היה, טומנו בכף ידו ופעם אחת גער בו, ומיראתו נפל ממנו שינו ...ומי נתנו לאברהם? נמרוד. והלך עוג ובנה ששים עיירות, והקטן שבהן היה גבהו ששים מיל ... ומה היתה אכילתו? אלף שוורים ... ושתייתו אלף מדות וכו'". הוא עוג שנזכר בספורי התיבה, הוא עוג שעפ"י מדרש אחר בישר לאברהם שלט אחיינו נשבה.

⁶ אליעזר הוא שמביא לאברהם את הניצחון במלחמתו כנגד ארבעת מלכי הצפון. ראה גם תרגום המיוחס ליונתן בן עוזיאל (בתרגום חוזר לעברית), בראשית יד יד: "וכאשר שמע אברם כי נשבה אחיו חימש את בחוריו שחינק למלחמה מגידולי ביתו ולא רצו ללכת עמו. ויבחר מהם את אליעזר בן נמרוד שהיה דומה בגבורתו ככולם שלש מאות ושמונה עשר וירדוף עד דן". ואם נחבר כל זאת למדרשים שאמרפל שבא בראש ארבעת מלכי הצפון להילחם בסדום הוא נמרוד שרודף אחרי אברהם עד ארץ כנען (ראה דברינו אברהם ונמרוד בפרשת לך לך), הרי לנו שאליעזר שהוא עבדו או אפילו בנו של נמרוד הוא שנלחם במלכו או אפילו באביו לצדו של אברהם אדונו כעת. והרוצה להפליג עוד יעיין בגמרא סנהדרין קח ע"ב בשיחה של אליעזר עם שם בנו של נח. אליעזר מתעניין איך

בראשית רבה מד ט, פרשת לך לך

"ובן משק ביתי הוא אליעזר" (בראשית טו ב) - ר' אלעזר אומר: "בן משק ביתי" - זה לוט שנפשו שוקקת עליו לירשני.⁷ "הוא דמשק אליעזר", שבשבילו רדפתי מלכים עד דמשק ועזרני האל. ריש לקיש בשם בר קפרא אמר: "בן משק ביתי" - בן ביתי, "הוא דמשק אליעזר" שעל ידו רדפתי מלכים עד דמשק, ואליעזר היה שמו, שנאמר: "וירק את חניכיו ילידי ביתו שמונה עשר ושלוש מאות" - מנין אליעזר הוא י"ח וגי' מאות.⁸

רש"י בראשית פרשת לך לך פרק טו פסוק ב

דמשק - לפי התרגום מדמשק היה.⁹

מסכת סנהדרין דף קט עמוד ב¹⁰

אליעזר עבד אברהם הזדמן לשם¹¹ ופצעוהו. בא לפני הדיין. אמר לו (הדיין): תן לו שכר שהקיז לך דם.¹² לקח אבן ופצע הוא את הדיין. אמר (הדיין): מה זה? אמר לו (אליעזר): את השכר המגיע לי ממך תן לו לזה והכסף שלי היכן שנמצא - נמצא.¹³

מדרש אגדה (בובר) בראשית פרשת וירא פרק כב סימן יט

"וישב אברהם אל נערי". ישמעאל ואליעזר שהיו מדיינין זה עם זה. ישמעאל היה אומר: אברהם ישחוט את יצחק ואני יורשו. ואליעזר אומר לו: לא תירש שכבר גרשך. אבל אני בן ביתו ואירשנו. כיון ששב אברהם אל נערו אל המקום אשר הניחם, ולא ראו יצחק, היו סבורים ששחטו. אמרו לו: יצחק היכן הוא? אמר להם: לבית עבר רבו הולכתי ללמוד תורה.¹⁴ לכך נאמר: "וישב אברהם",¹⁵ כלומר לבדו ולא הזכיר יצחק. "ויקומו" - לפי

שרדו נח ובניו וכל החיות שהיה צריך לטפל בהם בתיבה, ואילו שם מתעניין איך זה שאברהם ובניו נצחו את "מלכי מזרח ומערב" ואליעזר מספר לו את כל הניסים שנעשו להם. מפגש רעים להתרועע. ראה שם, מקצת מכל זה הבאנו בדברינו [סיפורי התיבה](#) בפרשת נח.

⁷ אנחנו עוברים לפרק טו ברית בין הבתרים שקשורה עם מלחמת ארבעת המלכים. ראה כל המדרשים בבראשית רבה מד שם שאברהם פחד שמא קיבל כבר כל שכרו באירוע זה (רש"י בראש הפרק) ולפיכך באה הברית לאחר המלחמה. דרשת ר' אלעזר מרחיקה אותנו ללוט (שכבר אז נפרד מאברהם וחזר לסדום) ואנו מתעניינים יותר בדרשת ריש לקיש הסמוכה.

⁸ את הגימטריה של אליעזר כבר ראינו לעיל וכאן אנו מבקשים להבין מה פירוש השם "דמשק אליעזר"? עפ"י מדרש זה - הוא שבעזרתו הצליח אברהם לרדוף את המלכים עד דמשק. ראה איך במקרא כתוב בתחילה: "עד דן", אבל אח"כ, בהמשך הלחימה בלילה: "וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק". כך גם בתרגום המיוחס ליונתן בן עוזיאל (בתרגום חזרה לעברית): "ויאמר אברם יי אלהים הרבה ברכות נתת לי והרבה יש לפניך ליתן לי, אך מה הנאה יש לי שאני עובר מן העולם בלא בנים ואליעזר בן כלכלת (פרנסת) ביתי שעל ידו נעשו לי ניסים בדמשק מצפה לרשת אותי" (ומכאן אולי לקח אליעזר אחר, בן יהודה, את המילה "משק" במשמעותה המודרנית של היום: משתוקק, פרנסה, כלכלה). שים לב למילה דמשק. ראה גם הצעת העמק דבר לחלוקת המלחמה בין אברהם לאליעזר: "ומשום הכי נקרא דמשק אליעזר, משום שעד דן היה נקרא המלחמה על אברם, ומדן והלאה נקראת על שם אליעזר, ודמשק היא העיר הראשית".

⁹ רש"י מסתמך על תרגום אונקלוס שמתרגם: "הוא דמשקא אליעזר", היינו הוא אליעזר שבא מדמשק. וכן מפרש חזקוני שכדרכו מרחיב את רש"י והולך בדרכו חוזר ומחבר את היותו של אליעזר מדמשק עם מלחמת המלכים ועם הרדיפה עד חובה אשר משמאל לדמשק, והוא אומר: "ויכס אברהם וירדפם הקב"ה. אשר משמאל לדמשק ושם היו דרים בני משפחתו של אליעזר כמו שתרגם אונקלוס גבי הוא דמשק אליעזר וסייעו הם לאברהם בגינו של אליעזר". וכבר קדם לכולם רס"ג: "אליעזר אשר מדמשק". ואבן עזרא שמצטט אותו, אומר: "הוא דמשק אליעזר. אמר הגאון אליעזר הדמשקי". כך גם רד"ק שמציין שאולי המילה דמשק חסרה י"ד בסופה, אבל מציע גם את האפשרות שלאליעזר היו שני שמות. ראה פירושו לבראשית טו ב: "דמשק אליעזר - אפשר כי חסר י"ד היחסו ר"ל דמשקי, כמו שבט הימני, וכן תרגם אונקלוס דמשקא; או אפשר שהיה שמו דמשק כשבא אל אברם, והוא קרא אותו אליעזר כי אליעזר לשון עברי הוא, ופעם קרא אותו בשם אחד ופעם בשני השמות".

¹⁰ ומדן ודמשק שבצפון, חזרה לאזור סדום בין מלחמת ארבעת המלכים ובין הפיכת סדום. אליעזר עבד אברהם מבקר בסדום. מה הוא עושה שם? נשלח מטעם אברהם לראות את שלום לוט? חשב אולי יזכרו לו את מלחמתו בארבעת המלכים? תרגום הגמרא שלהלן לעברית נעשה בעזרת פירוש שטיינזלץ, אבל השגיאות אם ישנן, כולן שלנו.

¹¹ לסדום. ראה שם על ארבעת הדיינים שהיו בסדום: שקראי, ושקוראי, זייפי, ומצלי דינא (מטה הדין). והלכות סדום כגון שמי שחתך את אוזן חמור חברו, נותנים לו את החמור עד שהאוזן תגדל חזרה, מי שמכה את אשת חברו המעוברת והפילה נותנים לו את אשת חברו שתתעבר ממנו וכו'.

¹² הקזת דם נחשבה בימיהם לסוג של רפואה, ראה הסיפור אבא אומנא מקיז הדם בגמרא תענית כא ע"ב.

¹³ מדין שעבודא דרבי נתן (כתובות יט ע"א). ראה הרחבת סיפור זה במדרש אגדה (בובר) בראשית פרשת וירא פרק יח גם על מיטת סדום: "... זימנא חדא סליק אליעזר עבד אברהם להתם ביקשו להשכיבו, ולעשות לו מה שהם רגילים לעשות לשאר האורחים, אמר להם: לכו מעלי כי עלי שבועה שלא אשכב במטה עד שאראה פני אדני". וההמשך שם במעשה שבגמרא סנהדרין לעיל. ואנו חוזרים ושואלים מה לאליעזר בסדום?

¹⁴ ראה דברינו [שם ועבר אבות אבותינו](#) בפרשת נח.

¹⁵ ראה המשך הפסוק שהוא דורש כל מילה בו: "וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל יַעֲקֹב וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שֶׁבַע וכו'".

שאמר להם: "שבו לכם" לכך נאמר: "ויקמו". "וילכו יחדיו" - כשם שהיה בלבו של אברהם שיצחק היה חי, כך ידעו הם שיצחק חי שהאמינו לדברי אברהם שידעו שאינו מכזב.¹⁶

מסכת יומא דף כח עמוד ב

אליעזר עבד אברהם זקן ויושב בישיבה היה, שנאמר: "ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו". אמר רבי אלעזר: שמושל בתורת רבו. "הוא דמשק אליעזר" - אמר רבי אלעזר: שדולה ומשקה מתורתו של רבו לאחרים.¹⁷

בראשית רבה נט ה, פרשת חיי שרה

"ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו" - שהיה זיו איקונין שלו דומה לו. "המושל בכל אשר לו" - שהיה שליט ביצרו כמותו.¹⁸

אברבנאל בראשית פרק כד

והנה הקדים הכתוב לזכור זה בענין זווג יצחק להודיע הסבה אשר בעבורה השביע את עבדו עליו, כי ראה עצמו זקן מאד ולא ידע יום מותו, לכן ראה לעשות צואה מחיים. ועשה אליעזר אפוטרופוס לפי שהיה זקן ביתו ומושל ומנהיג בכל אשר לו בדעתו שיצחק ילך אחר עצתו.¹⁹

בראשית רבה ס א, פרשת חיי שרה

"ויאמר ה' אלהי אֲדֹנָי אֲבְרָהָם הִקְרָה נָא לְפָנַי הַיּוֹם וְעָשָׂה חֶסֶד עִם אֲדֹנָי אֲבְרָהָם" (בראשית כד יב) - "מִי בָכֶם יֵרָא ה' שִׁמְעַת בְּקוֹל עֲבָדָיו אֲשֶׁר הִלְךְ חֲשָׁכִים וְאֵין נֹגַהּ לוֹ בְּטַח בְּשֵׁם ה' וַיִּשְׁעַן בְּאַלְהֵיו" (ישעיהו נ י). "מי בכם ירא ה' - זה אברהם. "שומע בקול עבדו" - שומע בקול הקב"ה לעובדו. "אשר הלך חשכים" - שבא ממסופוטמיה ומחברותיה ולא היה יודע היכן, כאדם שהוא שרוי בחושך. "ואין נוגה לו" - ומי היה מאיר לו? הקב"ה היה מאיר לו בכל מקום שהיה הולך. "יבטח בשם ה' וישען באלהיו" - "ומצאת את לבבו נאמן לפניך".

¹⁶ מסורת היא במדרש ששני הנערים המלווים את אברהם ויצחק בלכתם אל העקידה הם ישמעאל ואליעזר (רש"י בראשית כב ג). מדרש זה מדגיש את משמעות לקיחת שני אישים אלה דווקא. הם שסבורים שהם הירשיים הפוטנציאליים והם יודעים להיכן אברהם ויצחק הולכים. הם שבמקום אחר מגנה אותם המדרש: "הואיל וחמור אינו רואה ואתם אינכם רואים: שבו לכם פה עם החמור" (בראשית רבה נו ב), מבינים היטב מה קורה כאן. "אלהים יראה לו השה לעולה בני" - יצחק אולי עוד לא יודע, אבל ישמעאל ואליעזר יודעים וכבר עושים את חשבונותיהם. אליעזר רואה עצמו יורש לא פחות מישמעאל שהוא בנו של אברהם. חששו של אברהם "הנה בן ביתי יורש אותי" לא היה מופרך. מדרש זה, אגב, גם מדגיש שאברהם לא חזר עם יצחק. אפילו לא עד המקום שהשאירו שם את החמור והנערים. המדרש מסיים אמנם ב"וילכו יחדיו" של השלישייה: אברהם, ישמעאל ואליעזר, כמשקל נגד ל-"וילכו שניהם יחדיו" לפני העקידה; ראה גם הסיום החיובי בהמשך המדרש שם: "ויהי אחרי הדברים האלה ... הרהורי דברים היו שם, מהרהר ישמעאל ואליעזר שהיו סבורים שיצחק נשחט, ובאת בשורה שנולדה זוגת בנו". אבל לך תדע מה נשאר בליבם של ישמעאל ואליעזר אחרי העקידה. יצחק בכל מקרה לא בסביבה. הוא גלה לבית מדרשם של שם ועבר (כמו יעקב בנו מספר שנים אחר"כ). נמשיך עם אליעזר.

¹⁷ הגענו סוף סוף אל אליעזר בפרשת השבוע. פרשת השליחות לארם נהריים עיר נחור לקחת אישה ליצחק. כאן גם מתחיל פרק חדש כד בשיטת חלוקת המקרא לפרקים וגם סדרה נפרדת (כ) בשיטת הקריאה הקדומה בארץ ישראל. הפרשה פותחת בפסוקים: "וַיִּאָמֶר אֲבְרָהָם אֶל עֲבָדָיו זֶקֶן בֵּיתוֹ הַמָּשָׁל בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ שֵׁים נָא יָדְךָ תַּחַת רִכְלִי - פְּסוּקִים שְׁמֹשֵׁרִים אוֹוִירָה שֶׁל בְּשׁוֹלֹת, הַשְּׁלֵמָה, כּוֹלִיּוֹת וְקִרְבָּה גְדוֹלָה בֵּין אֲבְרָהָם לְאֵלִיעֶזֶר. זֶה הַאֲחֻרֹּן כִּבְרֵי אֵינוֹ "בֵּן בֵּיתִי". אֲמֵנָה הוּא עֵדִיּוֹן "עֲבָדָיו" שֶׁל אֲבְרָהָם, אֲבֵל מִכּוֹנֵה גַם "זֶקֶן בֵּיתוֹ", הַמוֹשֵׁל בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ". וְאֵם חֲשַׁבְנוּ שְׁזוֹ רַק מִשְׁלִיּוֹת חוֹמֵרִית וּמִשְׁקִית (מֵאֵלִיעֶזֶר) לְקַח אֵלִיעֶזֶר אֶת הַמִּילָה "מִשְׁקִי", בֵּא הַמִּדְרָשׁ וּמִדְגִּישׁ אֶת הַמִּשְׁלִיּוֹת הַרוֹחֵנִית, אֶת הַקִּרְבָּה הַתּוֹרֵנִית שֶׁבֵּין אֲבְרָהָם לְאֵלִיעֶזֶר, כְּמוֹ נִשְׂאֵי לְסַגְנוֹ, רַב לְתַלְמִיד-חֵבֵר. וְאֵפִילוֹ הַכִּינוּי לְאֵלִיעֶזֶר שֶׁרָאִינוּ לְעִיל מְבִרִית בֵּין הַבְּתָרִים: "דְּמִשְׁקֵי אֵלִיעֶזֶר", מְגוּיִס כְּאֵן לְדַרְשָׁה שְׁמַחֲלֶקֶת בֵּין הָאוֹת דְּל"ת שְׁבַמִּילָה דְּמִשְׁקֵי לְאוֹתִיּוֹת מִשְׁקֵי, לְדְרוֹשׁ: דּוֹלָה וּמִשְׁקָה. רָאָה אֲגַב בְּגִמְרָא שֶׁם מִיד בְּסִמּוֹךְ: "אֲמַר רַב: קִיִּים אֲבְרָהָם אֲבִינוּ כֹּל הַתּוֹרָה כּוֹלָה", אִזּוֹ אֲוִלִי כֶּךָ גַם אֵלִיעֶזֶר הַדּוֹלָה וּמִשְׁקָה תּוֹרַת רַבּוֹ. (אֲבֵל מִים חִיִּים הֵייתָה צְרִיכָה רַבָּקָה לְהִשְׁקוֹת).

¹⁸ עוד שיר שבח והלל לאליעזר עבד אברהם. אבל באים מדרשים ופרשנים אחרים ומזכירים לנו שכל זה כפתיחה לשליחות לארם נהריים. מתן שבח לאליעזר שמחייב אותו. ראה מדרש תנחומא (בובר) פרשת ויצא ג: "ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו - אמר ר' שמואל בר יצחק: מהו המושל? שהמשילו בכל אשר לו, אמר: אפילו אתה נותן כל מה שיש לך, קח אשה לבני משם". וכן פירוש בכור שור בראשית כד ב: "זקן ביתו - שהזקין בביתו ומשלתו מנעוריו ויש לסמוך עליו, שמכירו מנעורתו, ולכן היה מושל בכל אשר לו כי עבד נאמן היה לו". ורד"ק מביא: "זקן ביתו - ... ואמר זה לפי שהיה נאמן לו, ועוד שהיה מושל בכל אשר לו, ולו היתה ראויה המצוה והשליחות הזה". עם הנאמנות הזו שולח אברהם את אליעזר למצוא אשה ליצחק.

¹⁹ לא סתם נאמנות, אלא אפוטרופוסות ליצחק! ראה גם שכל טוב (בובר): "המושל בכל אשר לו - שמינהו אפוטרופוס בנכסיו". ופירוש אלשיך: "זקן בא בימים ... ולכן לא ידע את עתו וחש פן יקרבו ימיו למות, ויותר יצחק לבדו עם עבדו זקן ביתו. ולאחד משתי סבות יחוייב יתנהג יצחק בעצת עבדו: אחד, כי הוא זקן בית אביו בן משק ביתו מילדותו והוא כמנהיג בבית שעל פיו ישק אברהם וכל בני ביתו, כי איננו גדול בבית ההוא ממנו. שנית, כי עם שה' בירך את אברהם בכל ואין קצה לאוצרותיו, עם כל זה יחד כולם היו תחת ידו כי הוא המושל בכל אשר לו ... ואם כן איפא אחרי מות אברהם הוא יהיה המוציא והמביא ועל פיו ישק גם יצחק". ממש מזכיר את יוסף בבית פוטיפר. ויצחק גומל לאליעזר ואחרי מות אברהם משחרר אותו מעבדותו (פרקי דרבי אליעזר לעיל).

דבר אחר: "מי בכס ירא ה' – זה אליעזר. שומע בקול עבדו" – שהיה עבדו של אברהם.²⁰ "אשר הלך חשכים" – בשעה שהלך להביא את רבקה. "ואין נוגה לו" – ומי היה מאיר לו? הקב"ה היה מאיר לו בזיקים ובברקים. "יבטח בשם ה' וישען באלהיו" – "ויאמר ה' אלהי אדוני אברהם הקרה נא לפני היום".²¹

בראשית רבה ס ז, פרשת חיי שרה

"ויאמר בוא ברוך ה' ", שהיה סבור בו שהוא אברהם, שהיה קלסתר פניו דומה לו.²² א"ר יוסי ב"ר דוסא: כנען הוא אליעזר, ועל ידי ששרת אותו צדיק באמונה יצא מכלל ארור לכלל ברוך. "ויאמר בוא ברוך ה' ". ר' יעקב בן ר' יוחי בשם ר' יוחנן מבית גוברין עשאה הפטרה:²³ ומה אם אליעזר ע"י ששרת את הצדיק באמונה יצא מכלל ארור לכלל ברוך, ישראל שעושיין חסד עם גדוליהם ועם קטניהם בידיהם ורגליהם, על אחת כמה וכמה.²⁴

בראשית רבתי פרשת חיי שרה כד לד

תני: "יג הם שלא טעמו טעם מיתה ואלו הן: מלחם העוף ודורו,²⁵ חנוך בן ירד, סרח בת אשר, בתיה בת פרעה, יעבץ, חירם מלך צור, אליהו, עבד מלך הכושי, משיח, ודורו של יונדב בן רכב, נכדו של ר' יהודה הנשיא, ור' יהושע בן לוי, ואליעזר עבד אברהם.²⁶

מסכת בבא בתרא דף נח עמוד א

²⁰ ובנוסח אחר כאן: "אשר שמע בקול אברהם שהיה עבד להקב"ה".

²¹ על דברי אליעזר שאמר: "הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ... אותה הוכחת לעבדך ליצחק וכו'", יש לא מעט ביקורת בחז"ל. ראה גמרא תענית ד ע"א: "שלושה שאָלו שלא כהוגן" שאחד מהם הוא אליעזר (לצד שאול ויפתח), אך זכה ונענה כהוגן. כך גם בבראשית רבה ג ושמם נוסף גם כלב בן יפונה לרשימה. וכבר הארכנו לדון בכל זה בדברינו [נחש אליעזר](#) בפרשה זו. אך כאן, שיר הלל לאליעזר והשוואה סימטרית עם אברהם. הליכת אליעזר בשליחות לארצו מולדתו ובית אביו של אברהם למצוא אישה ליצחק ואין הוא יודע מי היא, מושוות באופן מושלם עם הליכתו של אברהם מארצו ומולדתו ומבית אביו ב"לך לך" אל הארץ שאין הוא יודע היכן בדיוק היא. אז אולי נשווה גם את "אשר אראך". בכיוון חיובי זה יש לראות גם את כל המדרשים שקפצה לאליעזר הארץ והגיע לחרן ביום אחד. כגון הגמרא בסנהדרין צה ע"א: "תנו רבנן: שלושה קפצה להם הארץ: אליעזר עבד אברהם, ויעקב אבינו, ואבישי בן צרויה". כך גם בבראשית רבה נט יא ועוד. ברוח זו יש גם לראות את המדרש הבא: "ויהי הוא טרם כלה לדבר וגו', תני ר"ש בן יוחאי: ג' הם שנענו במענה פיהם: אליעזר עבדו של אברהם, ומשה, ושלמה" (בראשית רבה ס ד), למרות ששם משתמעת ביקורת מסוימת על אישים אלה שכביכול העמידו את הקב"ה במבחן. יצחק, כאן. משה באיום עם דתן ואבירם ושלמה בירידת האש בחנוכת הבית. ועל מסעו של אליעזר ופרטי דבריו ומעשיו יש עוד להאריך וכבר אמרו על כל חז"ל: "יפה שיחתם של עבדי בתי אבות ... ויפה רחיצת רגלי עבדי בתי אבות מתורתם של בנים" (בראשית רבה ס ח, דברינו [מעשה אבות סימן לבנים](#)).

²² כפי שכבר ראינו לעיל בשבחי אליעזר תחילת השליחות: "שהיה זיו איקונין שלו דומה לו". וכאן, כשאליעזר מגיע לבית בתואל ולבן דימיון זה בא ללמדנו שאליעזר מייצג בנאמנות גמורה את אברהם.

²³ אפטרה או הפטרה, מסביר א. א. הלוי היא ברכת פרידה של האורח ממארחיו אחרי שזכה להכנסת אורחים ראויה, כפי שברור מהמשך הדרשה. ראה ברכת הפטרה דומה של ר' ינאי ור' ישמעאל בבראשית רבה ס ח, וראה דרשות הפטרה דומות בסיום כינוס החכמים באושה, שיר השירים רבה ב ג. המקור הוא כנראה בירושלמי סוטה פרק א הלכה ז, בסיום טוב לפרשת סוטה: "רבי אבא בריה דרבי פפי עבד לה אפטרה: מה אם מידת הפורענות מעוטה אבר אחד לוקה ושאר כל האיברים מרגישים, מדת הטובה המרובה על אחת כמה וכמה".

²⁴ ודווקא כאן נזכר מי שנזכר להזכיר לאליעזר את מוצאו אולי במטרה לחשוף את כוונותיו הנסתרות בשליחות לבית נחור: "ויאמר אליו העבד – זהו שאומר הכתוב: כנען בידו מאזני מרמה לעשוק אהב (הושע יב). כנען זה אליעזר, בידו מאזני מרמה, שהיה יושב ומשקיל את בתו ראויה היא או אינה ראויה. לעשוק אהב, לעשוק אהובו של עולם זה יצחק אמר אולי לא תאבה ואתן לו את בתי. א"ל: אתה ארור ובני ברוך ואין ארור מתדבק בברוך" (בראשית רבה נט ט). רש"י בראשית כד לט: אולי לא תלך האשה אחרי". אבל אברהם נותן בו אמן ושולח אותו לארם נהריים ובני משפחתו של אברהם שם רואים בו הדרת פנים וחושבים שהוא אברהם בן משפחתם ומברכים אותו בשם ה' (שזהו אולי "ברוך ה' " הראשון או השני בתנ"ך שוודאי קדם לברכת ה' של בעז. מצא את "ברוך ה' " שאולי קדם לזה). והרי על שיחתו של אליעזר אמרו חכמים "יפה שיחתם של עבדי אבות מתורתם של בנים" (בראשית רבה ס ח) שזה הבסיס לאמרה: [מעשה אבות סימן לבנים](#) (ראה דברינו בפרשה זו). מישהו לא מוכן לקבל את אליעזר ומנסה לחשוף את צפונותיו. למה? עם מי הוא בא כאן בחשבון?

²⁵ מדובר בעוף פלאי/אגדי שחי לעולם משום שלא חטא בחטא עץ הדעת טוב ורע: "מלחם העוף מפני מה? מפני שכשאלה חוה מן העץ ואח"כ הטעימו שניהם לכל הבריות, כיון שנתנו למלחם העוף לא רצה לאכול. אמר הקב"ה: אני מעמידו לעולם להיות דוגמא לדורות ... ופרין ורבין ככל הבריות וכשמגיעין לאלף שנה הם מתמעטים עד שנעשים כאפרוח ומתחדשים כנשר ואינם מתים לעולם". ראה גם העוף אַרְשִׁינָה שנח דאג לו בתיבה, בדברינו [סיפורי התיבה](#) בפרשת נח.

²⁶ ובמקורות אחרים כמו מסכת כלה רבתי פרק ג: "שבעה נכנסו בחייהם לגן עדן וכו' " ובמסכת דרך ארץ פרק א הלכה יח: "שבעה" ובכולם נכלל אליעזר. כניסה לגן עדן בחיים כמוה כאי מיתה. משה והאבות והאמהות ודוד ושלמה – אינם ברשימה. במה זכה אליעזר? ראה ילקוט שמעוני תורה פרשת חיי שרה [המתחיל ברמז קב] הסיפור הקשה בדבר חוסר הבתולים של רבקה שאירע בשל תלאות הדרך והמפגש הפתאומי עם יצחק והחשד של יצחק שנפל על אליעזר בגין זה. אליעזר מצליח לנקות עצמו והקב"ה מורה למלאכים להכניסו היישר לגן עדן. ראה סיפור זה גם הדר זקנים בראשית פרק כד פסוק סג. ושם מסתיים הסיפור במאמר רבי יוסי בגמרא שבת קיח ע"ב: "יהא חלקי ממי שחושדין אותו ואין בו".

ר' בנאה היה מציין מערות,²⁷ כאשר הגיע למערה של אברהם,²⁸ מצא את אליעזר עבד אברהם עומד לפני הפתח (השער). אמר לו:²⁹ מה עושה אברהם? אמר לו: שוכב בחיקה של שרה והיא מעיינת בראשו. אמר לו: לך אמור לו: בנאה עומד על הפתח. אמר לו: שייכנס.³⁰ שהרי ידוע שאין יצר בעולם הזה.³¹ נכנס, עיין ויצא.³²

ראה המשך הסיפור שם מה אירע כאשר ר' בנאה רצה גם להיכנס למערת אדם הראשון: יצאה בת קול ואמרה: נסתכלת בדמות דיוקני (הוא אברהם), בדיוקני עצמה (של אדם הראשון) אל תסתכל (לפי שאדם הראשון נברא בצלם אלהים). ואם באת למדוד את המערה, אז הא לך מדתה: "כמדת החיצונה כך מדת הפנימית". ראה תשובות הגאונים - שערי תשובה סימן קכז שמציינים שכל הסיפור הזה, ר' בנאה "בחלום ראה אותו ולא במראית העין". אולי גם דוגמת סיפורי רבה בר בר חנא על מתי מדבר ואחרים (בבא בתרא עג"ב). אבל במדרש אין זה חשוב אם ומתי וכיצד בדיוק התרחשו הדברים. די לנו באגדה וברעיון המובע בה. נראה שאין סיום טוב לדף בפרשת חיי שרה הפותחת בקניית מערת המכפלה, דף העוסק בדמותו של אליעזר עבד אברהם, מאשר סיפור זה. עדיין עומד אליעזר ומשרת את אברהם אבינו – גם בעולם האמת, גם במערת המכפלה ששרה הייתה הראשונה להיקבר בה. אליעזר המשרת הנאמן שומר על אברהם ושרה שעברו חתחתים רבים בעולם הזה וכעת נחים זה בחיק זו בעולם האמת.

שבת שלום
מחלקי המים

²⁷ מערות קבורה, על מנת להרחיק מהטומאה. ראה מסכת שקלים פרק א משנה א: "באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים, בחמשה עשר בו קורין את המגילה בכרכין ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקואות המים ועושין כל צרכי הרבים ומציינין את הקברות ויוצאין אף על הכלאים". ראה עוד בגמרא בבא מציעא פה ע"ב שגם ריש לקיש עסק במלאכה חשובה זו וכשהגיע למערת הקבורה של רבי חייא נתעלמה ממנו והדבר גרם לו למפח נפש, כאילו אינו ראוי לדעת את מקום קברו של ר' חייא. תרגום הגמרא להלן לעברית נעשה בעזרת פירוש שטיינזלץ, אבל השגיאות אם ישנן, כולן שלנו.

²⁸ מעניין מאד שאין הגמרא נוקטת כאן בשם מערכת המכפלה, אלא "המערה של אברהם".

²⁹ ר' בנאה לאליעזר.

³⁰ אברהם אומר לאליעזר שיכניס את ר' בנאה.

³¹ אין יצר הרע וחשש לחטא בעולם הזה בו שרוי אברהם, היינו עולם האמת, לא העולם הזה שלנו. ואולי לכן אין גם עניין של צניעות ועינא בישא מהמצב האינטימי בו שרויים אברהם ושרה.

³² שכל מטרתו של ר' בנאה הייתה למדוד את הגודל הפנימי של המערה על מנת לציין בחוץ את גודלה מדין "טומאה בוקעת ועולה".